

S

“VANADZIŅI” KĀ TIKKO UZCELTI — ar jaunu jumtu, nosiltināti.

piebūvi, ko dēli uzcēla pie mājas. Tagad te glabājas dārza labumi, jo uz pagrabu vēl par agru nest. Ķirbji satupuši uz koka soliem, kastēs smaržo āboli, sarkanos sānus spīdina tomāti, smaržo tējzāles. Vasarā piebūvīte stāv vaļējiem logiem, bet, ziemai nākot, to taisa ar plēvi ciet, jo piebūvei ir dēļu grīda. Vasarā te jauki visiem kopā pie viena galda apsēties, jo gandrīz katru nedēļas nogali kāds atskrien ciemos.

Pēc jaunākā dēla, kurš dzīvo Skrīveros, ierosinājuma pirms pāris gadiem sākuši bites turēt. Tagad pašiem arī savs medus.

Viens no dēliem, kurš dzīvo Jēkabpilī, pēc profesijas ir pavārs, taču profesijā nestrādā, pašmācībā apguva galdnieka amatu, bet tas gan viņu netraucē mājas vajadzībām cept arī kūkas. Viņš ir lielisks remontmeistars, izremontē dzīvokļus ne tikai savējiem, bet iet palīgos citiem.

Ziemai gatavi

Tagad daudzus satrauc gaidāmā ziema, pamatīgi kāpušas malkas cenas, taču “Vanadziņu” saimniekiem par to maza bēda. Šķūnis līdz jumtam pilns. Malka sagādāta trim gadiem uz priekšu. Ja tik pašam gribēšana, malku par velti var dabūt. Vajag tik paprasīt atļauju. Piemēram, vietā, kur zāģēja kailcirtes, ļāva bez maksas ņemt pirmos blukus no celma, kas palika pāri, zāģējot ar harvesteru. Pagrūti jau ir, ar mašīnu un piekabi mežā neiebrauksi. Kalviši ir izstrādājuši savu malkas sagādes plānu: paķert līdzīgu kermu un brauc gar cirmsmalu, Vitolds sazāģē un saskalda blukus, un Taņa sakrauj ķerrā un aizved uz piekabi. Tā kā bērni māju kārtīgi nosiltināja, malkas vajag pavisam maz. Siltā ziemā vienreiz dienā jākurina. Kad nopirka māju, tajā bija Lietuvā ražots apkures katls, Vitolds vēlāk to nomainīja ar lielo Grobiņā izgatavoto, kas kalpo nu jau 16. gadu. Pie reizes viņš atklāj, ka, iegādājoties katlu, labāk to ņemt ar tērauda iekšu, nevis čuguna, jo tā metinājuma vietas sānos ātri izdeg, līdz ar to katls ātri sāk tecēt.

Visu dara kopā

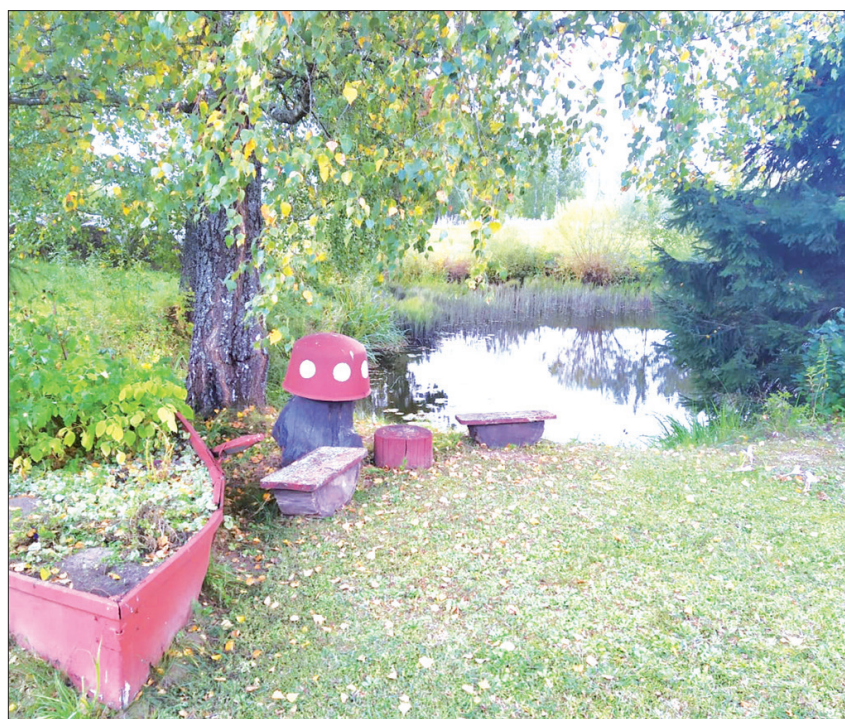
Kalviši visu parādusi darīt kopā. Arī gatavojot maltīti, abi rosās virtuvē. Vitolds ir liels makšķernieks, un Taņa viņam brauc līdzi. Nesen bijuši uz Līdaciņi makšķerēt. Abi saērcināti stāsta un apbrīno cilvēkus, kuri aiz sevis spēj atstāt

tādu cūciņu vidi, kāda tā bija todien pie ezera. Nākamajā dienā braukuši atkal, Taņa līdzi paņēmusi grābeklīti, lai var sakopt ezera apkārtni. Garām gājuši tūristi un ar apbrīnu teikuši: redz, cik labi, ka “Latvijas valsts meži” var algot cilvēku apkārtnes sakopšanu! Taņa gan noklusējusi, ka ir brīvprātīgā. Vitolds teic, ja neiznāk laika aizbraukt kaut kur tālāk pamakšķerēt, nobrauc turpat lejā no kalna uz diķi kādu karpu nokert. Katru gadu Madonā viņi apmeklē šlagermūzikas un Rubeņu ziņģu festivālu un neizlaiž pensionāru ballītes. Kad iegādās brīvāks laiks, abi brauc ekskursijās, viņus gan nevilina ārzemes. “Nesaprotu, kas tur ko skriet uz tām ārzemēm, it kā ar medu tur būtu kas apsmērēts? Latvija taču ir tik skaista zeme!” teic Vitolds.

Savulaik izcilais zinātnieks Einšteins savai meitai rakstīja, ka pasaulē vislielākais spēks ir mīlestība. Man šķiet, viņam ir taisnība. Ar tādu spēku var arī radīt paradīzi jebkurā vietā un jebkurā laikā. Kā to dara Taņa ar Vitoldu. ♦

SAIMNIECES VAĻASPRIEKS — dažādi augi un puķes. Dažkārt to iegādei vai visu pensiju iztērējot.

ATPŪTAS STŪRĪTIS.

RUDENS AVENES šogad bija īpaši labi padevušās.

u nedēļu

m ir prieks par ērto

MAF
Mediju atbalsta fonds

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par materiāla saturu atbild laikraksts “Staburags”.